

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. บทสรุป ผลของการท่องเที่ยว ซึ่งมีต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจในสาขาภิบาลแสนสุข จังหวัดชลบุรี สรุปได้ดังต่อไปนี้

1.1 การท่องเที่ยวมีบทบาทต่อการสร้างงานของประชาชนในท้องถิ่น เห็นได้จากผู้ประกอบการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในสาขาภิบาลแสนสุข มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีภูมิลำเนาออกเขตสาขาภิบาลแสนสุข แต่เกือบทั้งหมดมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดชลบุรี นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังสร้างงานให้กับสมาชิกในครอบครัว หรือพนักงานหรือลูกจ้างของผู้ประกอบการที่ต้องการแรงงานช่วยในการผลิตสินค้า และบริการเฉลี่ยรายละ 7 คน โดยกิจการที่ต้องการแรงงานมากที่สุดคือ กิจการด้านภัตตาคารและสวนอาหาร ซึ่งต้องการแรงงานเฉลี่ยรายละ 18 คน

สำหรับรายได้ของผู้ประกอบการแต่ละรายขึ้นอยู่กับแรงงาน หรือผู้ร่วมงานมากที่สุด รองลงมาคือ ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน ความถี่ในการทำงาน อายุ และขนาดของพื้นที่ที่ใช้ประกอบกิจการตามลำดับ

1.2 เมื่อพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยใช้รายได้ที่ได้จากการที่นักท่องเที่ยวใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการจากผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ เป็นเกณฑ์แล้วพบว่า กิจการที่สร้างรายได้ให้สูงที่สุดคือ ภัตตาคาร หรือสวนอาหาร ห้องอาหาร โรงแรม หรือบังกาโล สถานบริการ หรือสถานเริงรมย์ การผลิตสินค้าของที่ระลึก การขับรถรับจ้าง หรือรถประจำทาง กิจการให้เช่าจักรยาน หรือจักรยานยนต์ หาบเร่ขายอาหาร ร้านขายของที่ระลึก หาบเร่ขายของที่ระลึก และกิจการให้เช่าจักรยานน้ำ สกูเตอร์ หรือเรือตามลำดับ

สำหรับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่อคนในการซื้อสินค้า และบริการต่าง ๆ แบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- ก. ค่าที่พัก 350 บาท
- ข. ค่าเดินทางไป-กลับ 150 บาท
- ค. ค่าสินค้าพื้นเมือง หรือของที่ระลึก 150 บาท

- ง. ค่าอาหาร และเครื่องดื่ม 200 บาท
- จ. ค่ารถโดยสารในท้องถิ่น 20 บาท
- ฉ. ค่าบริการอาบน้ำจัด 20 บาท
- ช. ค่าบริการเช่าจักรยานน้ำ สกูเตอร์ เรือ 200 บาท
- ข. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 300 บาท

ค่าใช้จ่ายรวมของนักท่องเที่ยวแต่ละราย เฉลี่ย 500 บาท ซึ่งจะใช้จ่ายมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับระยะเวลาทางการเดินทางมาจากภูมิภาคไหน พาหนะที่ใช้เดินทาง และจำนวนคนที่ร่วมเดินทางมาด้วย กล่าวคือ ผู้ที่มาจากภาคเหนือมีการใช้จ่ายสูงที่สุด รองลงมาคือ ผู้ที่มาจากภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกตามลำดับ ส่วนผู้ที่เดินทางมาด้วยรถประจำทาง หรือรถรับจ้างจะใช้จ่ายต่ำกว่าผู้ที่เดินทางมาโดยรถส่วนตัว

1.3 การเคลื่อนที่ของผู้ประกอบการและแรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีการเคลื่อนที่อยู่ที่อยู่ในสุขภาพแลนสุขเอง เนื่องจากเป็นกิจการขนาดเล็ก ใช้ทุนค่าเนินการไม่มาก ไม่ต้องใช้แรงงานที่มีฝีมือหรือทักษะสูง เป็นแรงงานภายในครอบครัว ส่วนผู้ประกอบการที่อพยพมาเพื่อประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเขตสุขภาพแลนสุข เป็นผู้อพยพมาจากภายในจังหวัดชลบุรีทั้งสิ้น

แหล่งที่มาของสินค้าและวัตถุดิบที่นำมาแปรรูปเพื่อจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากภายในท้องถิ่น เช่น มะพร้าว ใช้ในการผลิตข้าวหลามหนองมน และน้ำตาลสด อาหารทะเล และอาหารทะเลตากแห้งได้จากท่าเรือเขาสวมมุข และอ่างศิลา ทรายหินได้จากหินภายในตำบลอ่างศิลา เป็นต้น สินค้าบางประเภทได้จากอำเภออื่นภายในจังหวัดชลบุรี เช่น เครื่องจักสานจากอำเภอนนทบุรี สำหรับวัตถุดิบที่ได้จากต่างจังหวัดได้แก่ หินที่ใช้ทำทราย บางส่วนได้จากจังหวัดตาก และเพชรบูรณ์ ไม้ไผ่ที่ใช้ทำข้าวหลามได้จากจังหวัดกาญจนบุรี

1.4 ปัญหาของการพัฒนาการท่องเที่ยวในสุขภาพแลนสุขที่สำคัญ ได้แก่ การขาดความเป็นระเบียบของผู้ประกอบกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะผู้ที่หาบเร่ขายของที่ระลึก และขายอาหาร ปัญหาการจราจรติดขัดในวันหยุด และวันนักขัตฤกษ์ ปัญหาการรักษาความสะอาดบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาการขาดการควบคุมการใช้ที่ดินที่เหมาะสมโดยการปล่อยให้สร้างสิ่งก่อสร้างรุกล้ำลงไปทะเล และปัญหาการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนลงในทะเล ซึ่งก่อให้เกิดมลภาวะ

2. ข้อเสนอแนะ จากการศึกษาถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวในสุขภาพาสแสนสุข จังหวัดชลบุรี พบว่า มีปัญหาต่าง ๆ หลายประการ จึงใคร่ขอเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านการรักษาความสะอาด ให้มีการเพิ่มมาตรการรักษาความสะอาดให้มากขึ้น และขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการต่าง ๆ และนักท่องเที่ยวด้วยการประชาสัมพันธ์ ชี้แจงให้เข้าใจถึงความสำคัญของการรักษาความสะอาดต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยจัดทำสิ่งต่าง ๆ เช่น แผ่นปลิว และป้ายขนาดใหญ่ติดตั้งไว้บริเวณเส้นทางเข้าสถานที่ท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ

2.2 ด้านการป้องกันและแก้ไขมลภาวะของน้ำทะเล ให้มีมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหามาจากการระบายน้ำเสียลงทะเลของโรงงานต่าง ๆ ภายในเขตสุขภาพาส โดยขอความร่วมมือให้กักเก็บน้ำเสียให้ตกตะกอนก่อนระบายลงสู่ทะเลในบริเวณที่กระแสน้ำไม่พัดพาเข้าสู่ชายฝั่งที่มีการท่องเที่ยว ตลอดจนมีการประสานงานร่วมมือกันระหว่างคณะกรรมการสุขภาพาสกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้

2.3 ด้านการใช้ที่ดิน ให้มีการกำหนดเขตอนุรักษ์เพื่อการท่องเที่ยว จำกัดและควบคุมสิ่งก่อสร้างบริเวณเขตการท่องเที่ยว เพื่อรักษาทัศนทัศน์ธรรมชาติให้คงอยู่ ไม่ถูกบดบังโดยสิ่งก่อสร้าง อีกทั้งมีการจัดระเบียบร้านค้าต่าง ๆ ให้เรียบร้อยสวยงามมากยิ่งขึ้น

2.4 ด้านการค้าและบริการ ให้มีการณรงค์ให้ผู้ประกอบการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวสำนึกถึงความซื่อสัตย์ในการติดต่อกับนักท่องเที่ยว โดยไม่เอาเปรียบในด้านคุณภาพ และราคาของสินค้าและบริการ

2.5 ด้านการคมนาคม ให้มีการขยายถนนสายหลักในการเข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3134 ที่แยกจากถนนสุขุมวิทเข้าสู่หาดบางแสน และจัดระบบการจราจรเป็นการพิเศษในช่วงวันหยุดราชการ หรือวันนักขัตฤกษ์ เพื่อบรรเทาปัญหาการจราจรติดขัดในช่วงเวลาดังกล่าว

2.6 ด้านสาธารณสุข มีการอำนวยความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว เช่น การจัดตู้โทรศัพท์สาธารณะ ให้มีจำนวนมากขึ้นตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ การจัดให้มีถังขยะกระจายอยู่ทั่วไปในสถานที่ท่องเที่ยว

2.7 ด้านคุณภาพของสินค้าและบริการ โดยฟื้นฟู ส่งเสริม และปรับปรุงสินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึกที่มีชื่อเสียงอยู่แล้วให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว เช่น สนับสนุนฟื้นฟูให้มีการทอผ้าอ่างหิน ซึ่งกำลังจะเสื่อมหายไปในปัจจุบัน มีนโยบายควบคุมคุณภาพสินค้าของที่ระลึกต่าง ๆ ที่จำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว เช่น ครกอ่างศิลา ข้าวหลามหนองมน อาหารทะเลตากแห้ง น้ำปลา หอยนางรม และอื่น ๆ

2.8 ด้านการประชาสัมพันธ์ ให้นักท่องเที่ยวรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ในสุขภาพดีและมีความสุข นอกเหนือจากตลาดหนองมน และชายหาดบางแสน เช่น เขาสามมุก แหลมแท่น วัดแสนสุขวนาราม ตลาดอ่างศิลา เพื่อเป็นการกระจายนักท่องเที่ยวไปแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้

2.9 ด้านการบริการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว สร้างความมั่นใจในความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวทั้งกลางวัน และกลางคืนในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยเฉพาะช่วงเวลาที่มียกนักท่องเที่ยวจำนวนมาก โดยขอความร่วมมือจากสถานีตำรวจภูธรแสนสุขในการมีเวรตรวจตราให้เพียงพอ และทั่วถึงตลอดทั้งพื้นที่